Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Titel: Grev Brandts Vise, indeholdende en Klage over at være berøvet sin gode Ven og Broder Struensee. Samt Hans Trøst til ham.

Citation: ”Grev Brandts Vise, indeholdende en Klage over at være berøvet sin gode Ven og Broder Struensee. Samt Hans Trøst til ham.”, i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6*, L.N. Svare, 1772, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_006-shoot-workid2_006_027/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 6

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

Læs Public Domain-erklæringen

27,
42-248

Grev Brandts

Vise,

indeholdende

en Klage

over at være berøvet

sin gode Ven og Broder

Struensee.

Samt

Hans Trøst til ham.

Kiøbenhavn, 1772.

Trykt hos Lars Nielsen Svare,

boende i Skindergaden i No. 76.

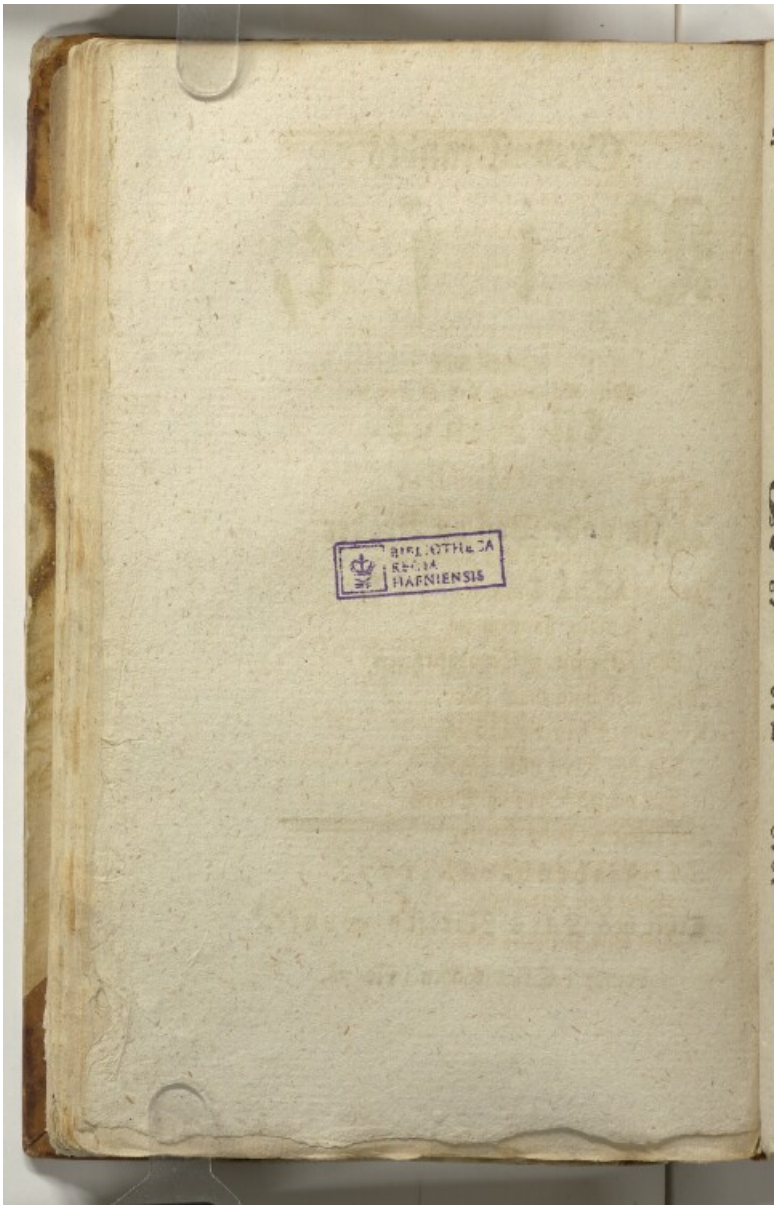
BIBLIOTHECA
REGIA
HAFNIENSIS

Mel. En ærlig Ven er var ꝛc.

1.

Min Ven Broer Struensee
Er bleven mig berøvet,
Just det har mig bedrøvet,
Jeg ei maae hannem see,
Min Ven Broer Struensee.
Jeg ei med ham maae tale
Udi hans Sorg og Qvale,
Og dele Trøst med ham
For vented Spot og Skam,
Jeg trøste vil hans Hierte,
Jeg lindre vil hans Smerte,
Hvori han finder sig;
Det eene gremmer mig.

2.

O havde jeg min Ven!
Og med ham maatte tale,
Jeg skulde ham afmale,
Han skulde strax igien
Bekymring kaste hen.
Hvad nytter os vel Griller,
Naar Overmagten spiller,
Den vores Mester bli'r
I hvor vi os hengi'r.
Hvad hielper det at klynke,
Naar ingen os vil ynke?
Vor Sag er aabenbar,
Vi Narrer været har.

3.

Vi Narrer været har,
Just derfor er vi narret,
Dog ikke sammenparret,
Vor Sag blev aabenbar,
Vi Narrer været har.
De fik vor Raad at vide,
Derfor de udi Fide

Be-

Benytter sig af dem,
Vi seer det haver Klem.
De dem har forud merket,
Derover sig forstærket,
Saa ingen vidste det,
Hvad De forud har seet.

4.

Min Ven Broer Struensee!
Frisk Mod! vær ei bedrøvet,
Fordi du er berøvet
Just dine Kiæreste,
Frisk Mod Broer Struensee!
Er Modet reent bortjaget,
Er Kiækhed dig betaget?
O! hvad! hvad er vel det
Det gior kun Sagen slet.
Gid du var med mig sindet
Og ei af Sorg forblindet,
Jeg frisk dig kunde see
Frisk Mod Broer Struensee.

5.

O kunde du kuns nu
Med mig en Vise qvæde,
Det hielper ei at græde.
Frisk Mod just hielpe kan,
Staae Du kun som en Mand.
Jeg Melodien spiller,
Fordriver derved Grillet
Og leer kun af den Spot,
Jeg endnu lever got.
Kom, syng med mig min Broder
Og pas paa disse Noder,
Vi Takten holder ret
Til sidste Aandedræt.

6.

Kom Broder Struensee!
Hvad hielper det vi sukker
Saa det i Halsen klukker,
Med angerfuldest Vee?
Frisk Broder Struensee!

Hvad

Hvad hielper det vi krænker
Os udi vore Lænker,
For ei vor Sag er god,
Ei just paa b.ste Fod.
Hvad nytter det at sørge
For man ei Got skal spørge?
De os vel vide laer
Hvordan de Sagen taer.

7.

Vi Venner været har,
For ingen jeg det dølger,
Jeg dig i Døden følger.
Vor Sag er aabenbar,
Vi Venner været har.
Jeg veed hvad os skal hendes,
I hvordan Sagen vendes,
Vi kommer dog til Kort,
Knap veed, hvor vi skal fort.
Dog vi ei os bør gremme
Skiønt de har os i Klemme
Ei saa! lad komme kun
Dods-Dom i denne Stund.

8.

Jeg rolig er og stil,
De os fratage Livet,
Som forhen er os givet.
De giøre hvad de vil,
Jeg rolig er og stil.
Mig Livet skal beroves
Engang, jeg ei bedroves
Derover, da jeg veed
Naturens Skyldighed.
Tit Livet kan aarsage
Een mange Jammer-Dage.
Kom kuns, kom naar I vil,
Jeg rolig er og stil.